Oslo, den 19. april 1941

Kamerat.

En rekke av de organisasjonene som har medlemmer i offentlig tjeneste, har sendt en felles henvendelse til Reichskommissar. I denne henvendelsen blir det skarpt påtalt at de nye makthavere i landet omstöter det hevdvundene prinsipp at politisk virksomhet ikke skal blandes inn i en tjenestemanns embetsplikter. Det nevdes tjenestemennenes rett til personlig frihet. Det uttales videre: "Vi vil så sterkt vi kan fremholde den store fare som vil følge med enhver tilsidesettelse av de strengeste krav til objektivitet saklighet og fri konkuranse ved ansettelser og forfremmelser i offentlig tjeneste, Dersom disse krav settes tilside, har man ingen sikkerhet for at den best kvalifiserte söker blir valgt, ja ikke engang for at ledige stillinger blir besatt med brukbare folk. At dette ganske snart vil få katastrofale följer for landet er vi overbevist om."
Henvendelsen påpeker samtidig at bestemmelsen om at ansettelser i offentlig stilling skal passere Nasjonal Samlings personalkontor er i strid med Reichskommissars forsikring om at enhver kan være trygg i sin stilling, at det ikke foreligger noen plikt til å være tilsluttet Nasjonal Samling, og at det ikke skal öves press i den retning. Da samme bestemmelser om pröving også skal gjelde ved forfremmelser, mener man at den politisk pröving kommer alt for mye i forgrunden i stedet for den faglige bedömmelse.

Henvendelsen slutter med en sterk oppfordring til Reichskommiss - av hensyn til oppretholdelsen av orden og tilfredsstillende forhold innen den offentlige administrasjon - at bestemmelsen om den politiske pröving av offentlige tjenestemenn straks blir revidert.

Följende forbund har underskrevet: Norsk Telegraf og Telefonforbund, Högre skolers Landslærerinneforbund, Norsk Lektorlag, Telegrafmennenes Landsforbund, Norges Lærerlag, Det norske postmannslag, Kommunale Funksjonærers Landsforbund, Norsk Lokomotivmannsforbund, Norsk Jernbaneforbund, Den norske Sekrönerforening, Norske Arkitekters Landsforbund, Statstjenestemannsforbundet, Norges Lærerinneforbund, Norsk Postforbund, Norsk Sykepleierskeforbund, Den norske Tannlægeforening, Den norske Dommerforening, Den Norske Lægeforening, Embedsmennenes Landsforbund, Den norske Ingeniörforening, Norsk Kommuneforbund og Arbeidernes faglige Landsorganisasjon.

I fagbladene har det vært gjengitt en liten notis under tittelen "Ikke knyp." Den har uten untagelse passert sensuren i Reichskommissariatet. Til sin store forundring ble imidlertid formannen i Norsk Transportarbeiderforbund, Hans Fladeby, forleden innkalt til det norske overvåkingspoliti for å avgi forklaring om notisen.

Det er sannelig ganske hyggelig når det norske politi skal ta til og lese korrektur på Reichskommissariatets arbeid. - Det er en meget enkel forklaring på denne tjenestiveren her også. For ikke lenge siden ble nemlig 13 av overvåkingspolitiet utskiftet med "vaskekte" nazister. Det er vel disse som er ute og dummer seg

---

Den tause aksjon den 9. april ble meget vellykket. Det var flott å se den absolutte oppslutning som fulgte parolen om en halv times stans. Gater, trikker og bevertningssteder sto tomme. På arbeidsplassene kvilte arbeidet. - Dette ble gjennomfört trass i

det tyske forbudet mot demonstrasjoner. Når tyskerne hadde kalt Landsorganisasjonens formann tilbake til Oslo for at han på Terbovens bud skulle sörge for at ikke arbeidsstans fant sted, så hadde de vel regnet med at den hellige grav var vel bevaret.

Men det norske folk mente noe annet. I folket vil alltid den 9. april stå som skamstötten over nederdrektig overfall og svik. I norsk historie vil den dagen alltid minne om det niddingsverket mot norsk selvstendighet og frihet som ble gjennomfört av tyske soldater og Nasjonal Samling i fellesskap. Når jernarbeiderne i Oslo Trass i advarsler fra myndigheter og andre gjennomförte arbeidsstansen f.eks. på Akers mek. Verksted, handlet de ikke anderledes enn det millioner av andre nordmenn gjorde den dagen. At ikke noen organisasjon kunne stå fram for å manifistere aksjonen, det vil alle tenkende mennesker forstå. Hadde det skjedd, ville heller ikke aksjonen ha blitt så umiddelbar og frisk som den nå ble.

Ingen skal lære nordmenn hvordan passiv motstand skal gjennomföres i kampen mot nazismen. Det norske folk har heldigvis en altfor sterk og höyreist kultur til å böye kne for denslags fremmede guder.

Anslaget mot den norske sosiallovgivning settes nå inn på bred front. Det er således tydelig at aksjonen for å sette 8 timersdagen ut av kraft i krigsviktige industrier skal gjennomföres trass i all motstand. Her vil den enkelte arbeider og organisasjonen som helhet være på sin post for å verne om arbeidernes interesser.

Aksjonen for å senke arbeidernes levestandard fortsetter også. Således har meglingsmyndighetene nå fått ordre fra de tyske myndigheter at enhver lönnsforhöyelse skal være godkjent av de tyske myndigheter i Sosialdepartementet för de settes i verk. Det er betegnende at for å oppnå lönnsreduksjoner er en slik godkjenning ikke nödvendig.

Vi venter at arbeidstilsynet og meglingsmynighetene slutter seg til Landsorganisasjonens standpunkt når det gjelder å söke å få tilbakevist disse anslagene. Levestandarden er nå så lav blant arbeiderne at overtidsarbeidet ikke skal legaliseres for å dekke over den nöd som de ellendige lönninger förer med seg. det er tusener av ledige hender som venter på arbeid, og som föler det som tyveri at det arbeides overtid på deres bekostning. Her må vi fastholdet stigning i lönn i forhold til stigningen i leveomkostningene.

Det er tydelig at matmanglen nå melder seg sterkere for hver dag. Det er forlite poteter. Det er omsetnings-rasjon på fisk i forretningene, köer etter rotfrukter, kjött og andre nödvendige næringsmidler. De som har en vanskelig arbeidstid, blir hevist til å klare seg med det ellendige, tunge brödet som nå selges. Helsa blir ödelagt på denne måten. Men bitterheten stiger.

Vår egen dag - 1. mai - står for dören. Heller ikke i år blir det noen festdag. Det er jo ikke en dag som kan feires i lenker og bånd. Kamerater kan nokk söke hverandre i vennelag, men en virkelig feiring av dagen blir det först spörsmål om den dagen vi har vunnet tilbake en

F R I F A G B E V E G E L S E.